

[Stærmose.]

løst, at vi fra dansk Side skal finde os i denne Udvikling.

Jeg er overbevist om, at det er et Synspunkt, som Regeringen vil gaa ind for. Men jeg vil gerne henstille, at man ganske aabent herfra siger noget om dette Spørgsmaal, siger dette, at vi fra dansk Side ikke kan finde os i denne Udvikling, fremsætter en klar Protest og meddeler Tinget, hvad man agter at gøre. Det er for mig ganske klart oprørende, at Danmark som et allieret Land nu skal være i den Situation, at vi ikke faar nogen som helst Indflydelse paa skæbnesvangre Følger af det tyske Kaos, naar disse Følger vil betyde en Trusel mod den danske Stats fremtidige Sikkerhed. Det er ganske meningsløst, at andre Stater i Europa skal kunne folkeflytte tyske og til Dels uønskede Borgere og Indbyggere fra deres Landomraader og derved sikre deres Staters Fremtid — det er det, der er Motivet for disse Folkeflytninger —, med det Resultat, at Presset op imod Danmark bliver forøget paa den Maade, som vi ser det i disse Dage ved Tilkendegivelserne fra Kiel og ved de Kendsgerninger, som vi hører om.

Jeg vil gerne stille den højtærede Statsminister det Spørgsmaal, om der ikke af den højtærede Statsminister paa Regeringens Vegne kan gives vort Folk den klare Udtalelse, at man gør alt, hvad man kan gøre, for at protestere, ikke alene over for den britiske Militærmyndighed i Sydslesvig, men over for den britiske Regering og over for de andre Stormagter paa Grund af den Behandling, som den danske Stat nu bliver udsat for.

Mit Parti har meget tidligt i Forbindelse med Drøftelserne af det sydslesvigske Problem paapeget, at vi fra dansk Side maatte sikre os en direkte Indflydelse paa Forholdene i Sydslesvig. Allerede før Kapitulationen har det været fuldstændig klart for mig, at uden en direkte Indflydelse paa Forholdene kunde vi meget let komme i den Situation, at det tyske Kaos vilde blive skæbnesvangert for os. Vi kunde meget let komme i den Situation, at en fremmed Folkebølge vilde skylle op imod den danske Stats Grænse. Hvis vi ikke havde et direkte Ansvar for Administrationen i Sydslesvig, vilde vi staa ret værgeløse over for denne Trusel.

Vi har fremsat disse Synspunkter adskillige Gange ganske klart, jeg gjorde det ogsaa i mit første Indlæg under Finanslovdebatten, og jeg synes, at dette Standpunkt i sig selv var saa stærkt og saa sagligt, at jeg føler mig skuffet over, at den højtærede

Statsminister ikke allerede paa et tidligere Tidspunkt har talt ganske klart om disse Spørgsmaal. Det drejer sig her om det, der er det farligste, om det, der er det aktuelle, om det, der er det allervigtigste og væsentligste for os i Spørgsmaalet Sydslesvig. Vi giver for vort Vedkommende gerne Afkald paa en Drøftelse af de statsretlige Forhold indtil videre. Det vigtigste er, at vi samler os om det, der i Øjeblikket udvikler sig. Kun ved at vi samler os derom, placerer vi os paa det rigtige Sted i den historiske Udvikling, som nu er ved at foregaa, og hvor vi fra dansk Side bør kunne faa det saaledes, at vi har en langt stærkere Indflydelse paa Tingene, end det lader til, vi har det i Øjeblikket.

Norlev: Jeg skal ikke repetere, hvad andre har sagt, men prøve paa at begrænse det, jeg har at sige, saa meget som muligt. Men der er et Par Ting, jeg maa have Lov til at fremdrage, fordi jeg synes, de ikke er fremdraget tilstrækkeligt under de Taler, der har været holdt her i Anledning af den højtærede Statsministers Tale forleden Dag.

For det første har Spørgsmaalet Sydslesvig jo været et Hovedemne i Talerne i Eftermiddag. Angaaende Sydslesvig staar vi paa det Standpunkt, som blev udtrykt af det ærede Medlem Hr. Starcke paa vort Partis Vegne. Han sagde, at den Regeringserklæring, som den højtærede Statsminister for nylig fremkom med, og som lagde Vægten paa den nationale Selvbestemmelsesret, kan vi fra vor Side med Glæde slutte os til. Jeg vil dog gerne have Lov til at tilføje et Synspunkt, som er ud fra min egen Tankegang, men som jeg ikke kan lade ligge, for det forekommer mig at have en vis Berettigelse. Det er dette, at i den givne Situation omkring den 5. Maj og Dagene derefter kunde det maaske være nødvendigt meget stærkt at understrege, at Grænsen ligger fast, for man kunde jo ikke — og kan for Resten ikke endnu — se bort fra, at Stormagters strategiske Interesser ved Fredsforhandlingerne og den endelige Fredslutning kunde gøre det ønskeligt for dem at flytte Danmarks Grænser af Hensyn til Kiekanalen for Eksempel eller af Hensyn til Herredømmet i Østersøen, og over for noget saadant, der eventuelt kunde komme til at foreligge, forekommer det mig at have været af Betydning, at det fra dansk Side meget stærkt blev sagt, at Grænsen ligger fast. I hvert Fald bør man, mener jeg, betænke ogsaa dette, naar man vil kritisere det af den tidligere højtærede Statsminister anvendte Udtryk.